

Súd: Okresný súd Svidník
Spisová značka: 4C/38/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8614200850
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Calko
ECLI: ECLI:SK:OSSK:2016:8614200850.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd S V I D N Í K, samosudca JUDr. Michal CALKO, v právnej veci navrhovateľa EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 01 Bratislava, IČO: 35 724 803, (zapísaný v Obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I, oddiel Sro, vložka č.15294/B), právne zastúpený TOMÁŠ KUŠNÍR s.r.o., Advokátska kancelária, so sídlom Pajštúnska 5, 851 01 Bratislava, proti odporcom 1/ U. F., nar. X.XX.XXXX, bytom XXX XX Q. 7, 2/ P. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX T. č. XX, 3/ U. P., nar. XX.X.XXXX, bytom W. XXX/XX, XXX XX D. P., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcov Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Námestie legionárov č. 5, 080 05 Prešov, IČO: 42 176 778, právne zastúpený JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom Advokátskej kancelárie so sídlom vo Svidníku, ul. Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, o zaplatenie 5 986,98 eura s príslušenstvom, takto:

rozhodol:

Návrh **z a m i e t a .**

Účastníkom náhradu trov konania **n e p r i z n á v a .**

Navrhovateľ je **p o v i n n ý** zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania na účet právneho zástupcu JUDr. Igora Šafranka, vo výške 1 188,36 eura, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal voči odporcom zaplatenia 5 986,98 eura s príslušenstvom titulom zmluvy o postúpení pohľadávok z 24.3.2011 podľa ktorej postupca Slovenská sporiteľňa, a.s. so sídlom Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, IČO: 00 151 653, postúpil na navrhovateľa pohľadávku voči odporcom. Návrh ďalej odôvodnil tým, že postupca uzatvoril dňa 26.8.2004 s odporcami v 1. a 2.rade zmluvu č. 451597045 súčasťou ktorej sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení dodatkov. Na základe uvedenej zmluvy poskytol postupca odporcom peňažné prostriedky, podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v Zmluve a vo Všeobecných obchodných podmienkach. Odporca v 3.rade prevzal na seba ručiteľský záväzok. Zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa § 497 až 507 Obchodného zákonníka a zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Pohľadávka navrhovateľa ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky predstavovala sumu 11 560,60 eura, ktorá pozostávala z istiny 11 155,17 eura, riadneho úroku 0,00 eura, úroku z omeškania 405,43 eura a ostatného príslušenstva 0,00 eur. V súlade s prílohou k zmluve o postúpení, kde postupca Slovenská sporiteľňa, a.s., deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe je

- 2 -

4C/38/2014

generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Sumu 405,43 eur predstavujúcu úrok z omeškania si navrhovateľ v tomto konaní neuplatňuje. Podľa

zmluvy postupca poskytol odporcom úver vo výške 8 298,48 eura, ktorý mal byť splácaný v mesačných splátkach vo výške 110,87 eura, vždy k 20.dňu v mesiaci. Navrhovateľ si v tomto konaní uplatňuje splátky úveru splatné od 20.3.2010 do 20.8.2014 v počte 54 a celkovej výške 5 986,98 eura. Splátky pôvodne splatné od 20.5.2011 do 20.8.2014 sa stali splatnými dňa 10.5.2011 kedy navrhovateľ vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Zvyšné splátky úveru si navrhovateľ neuplatňuje.

Navrhovateľ si v tomto konaní uplatňuje úrok z omeškania počnúc dňom splatnosti každej splátky úveru samostatne. Pri splátkach, ktorých splatnosť mala vzniknúť po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úvery dňa 10.5.2011 si navrhovateľ uplatňuje úrok z omeškania od tohto dňa. Návrh ďalej odôvodnil ustanovením § 261 ods. 3 písm. d/ Obchodného zákonníka a § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, ma veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, výšku úrokov z omeškania je určená Nariadením vlády č. 87/1995 Z.z. ako dvojnásobok základnej úrokovej sadzby určenej NBS platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu s účinnosťou do 31.12.2008. S účinnosťou od 1.1.2009 je výška úrokov z omeškania určená Nariadením vlády č. 87/1995 Z.z. tak, že výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Uplatňovaná dlžná suma pozostáva z 54 neuhradených v celkovej výške 5 986,98 eura. Návrhu navrhol vyhovieť, uplatnil trovy konania.

Podľa § 101 ods. 2 O.s.p. boli splnené podmienky, aby súd pojednával a rozhodol v neprítomnosti navrhovateľa, ktorý bol v konaní zastúpený advokátom, návrhu navrhol vyhovieť.

U odporcu v 1.rade doručenie riadne vykázané, pojednávanie nežiadal odročiť. Odporca v 3.rade zásielku neprevzal v odbernej lehote, (podľa relácie pošty Liptovský Mikuláš neúspešný pokus o doručenie s výzvou 13.1.2016, opakované doručenie 14.1.2016, deň uloženia zásielky 14.1.2016, zásielka vrátená súdu 4.2.2016).

Odporkyňa v 2.rade pripojila sa k vyjadreniu vedľajšieho účastníka.

U vedľajšieho účastníka Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Námestie legionárov č. 5, 080 05 Prešov, IČO: 42 176 778, doručenie riadne vykázané, tento vo veci podal písomné vyjadrenie, vzniesol námietku nedostatku aktívnej vecnej legitímácie navrhovateľa, návrh navrhol zamietnuť, uplatnil trovy konania.

Súd vo veci prihliadol na obsah spisu, listinné dôkazy a zistil tento skutkový stav:

Zo zmluvy o postúpení pohľadávok č. 0568/2011/CE uzatvorenej medzi zmluvnými strany Slovenská sporiteľňa, a.s., (ďalej len postupca) a EOS KSI Slovensko, s.r.o., (ďalej len postupník) vyplýva, že podľa článku 1 postupca je banka. Postupník je obchodná spoločnosť zaoberajúca sa správou a vymáhaním pohľadávok. Postupca má záujem postúpiť postupníkovi pohľadávky uvedené a špecifikované v prílohe č. 1 k zmluve. Podľa prílohy č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok č. 0568/2011/CE zo dňa 24.3.2011 - F. U., dátum uzatvorenia zmluvy 26.8.2004, splatnosť 20.8.2014, poskytnutá suma 8 298,48 eura, zostatok pohľadávky celkom 11 560,60 eura, z toho istina celkom 11 155,17 eura, úroky celkom 405,43 eura.

Zo zmluvy o splátkovom úvere č. 0451597045 z 26.8.2004 vyplýva, že táto bola uzatvorená medzi zmluvnými stranami Slovenská sporiteľňa, a.s., Suché mýto 4, Bratislava, IČO: 00 151 653 (ďalej len veriteľ) a dlžník U. F., nar. X.XX.XXXX, XXX XX Q. 7, P. F., nar. XX.XX.XXXX, XXX XX Q. 7 (ďalej len dlžník), výška úveru 250000,- Sk/8298,48 eura, druh - spotrebný úver, úroková sadzba 9,80 % ročne, periodicita splátok mesačne k 20. dňu v mesiaci, splatnosť prvej splátky

-3 -

4C/38/2014

20.9.2004, konečná splatnosť úveru 20.8.2014, počet splátok nie je uvedený, RPMN 11,59 %. Zmluva je účastníkmi podpísaná.

Z dohody o ručení uzavretej medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s. (ďalej len veriteľ) a U. P. (ďalej len ručiteľ) z článku 1 vyplýva - ručiteľ berie na vedomie, že veriteľ uzavrel dňa 26.8.2004 s dlžníkom U. F., P. F. (ďalej len dlžníci), zmluvu o splátkovom/kontokorentnom úvere č. 0451597045 v sume 250 000 Sk/8298,48 eura. Zmluva je účastníkmi podpísaná.

Predchodca navrhovateľa Slovenská sporiteľňa, a.s., podaním z 12.4.2011 označeným ako oznámenie o postúpení pohľadávky podľa § 526 Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov upovedomil odporcov, že pohľadávka 41700 - spotrebný úver na čokoľvek do 11999, číslo úveru: 451597045, dátum a názov zmluvy - U. F., XX.X.XXXX, na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorenej dňa 24.3.2011 vo výške 11 230,60 eura, bola postúpená spoločnosti EOS KSI Slovensko, s.r.o., Údernícka 5, 851 01 Bratislava, IČO: 35 724 803. Zároveň odporcovia boli upovedomení, že dorúčením oznámenia záväzkov - pohľadávku je potrebné zaplatiť postupníkovi (EOS KSI Slovensko s.r.o.).

Navrhovateľ podaním z 20.4.2011 číslo spisu: 1.963.210 označeným ako pohľadávka spoločnosti z titulu odkúpenia pohľadávky od spoločnosti Slovenská sporiteľňa, a.s., upovedomil odporcov, že pristupuje k vymáhaniu pohľadávky.

Navrhovateľ podaním z 20.4.2011 označeným ako výzva k úhrade a oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 20.4.2011 a zároveň vyzval odporcov na splnenie povinnosti do 4.5.2011.

Do konania vstúpil dňa 10.3.2014 vedľajší účastník ktorý vo veci podal vyjadrenie s tým, že vo veci ide o spotrebiteľskú vec na ktorú je potrebné aplikovať ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. V zmysle týchto kogentných noriem by aplikácia Obchodného zákonníka prichádzala do úvahy len vtedy, ak by to bolo pre spotrebiteľa výhodnejšie. Poukázal na ustanovenia § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Na všetky právne vzťahy ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Zároveň poukázal na uznesenie Ústavného súdu SR sp zn. 1US 402/2013 z 19.6.2013 - niet žiadneho dôvodu, aby na predmetnú právnu vec spotrebiteľskej povahy nemala dopadať právna ochrana vyplývajúca z ustanovenia § 54 Občianskeho zákonníka. Odvolací súd považuje spotrebiteľské zmluvy vzhľadom na vzťah medzi podnikateľom a nepodnikateľom (B2C, biznismen to consumer) a so zreteľom na nepodnikateľský účel zmluvy za typické občianskoprávne vzťahy. Žalobca v odvolaní poukazuje na ustanovenie § 261 ods. 3 písm. d/ Obchodného zákonníka z ktorého odvodzuje použitie ustanovení o premlčaní nie podľa občianskeho práva, ale podľa obchodného práva. Odvolací súd nijako nepopiera argumenty, že úver je absolútnym obchodom a že na úver dopadá tretia časť Obchodného zákonníka bez ohľadu na povahu účastníkov úverovej zmluvy.

Predmetná vec je však o spotrebiteľskej zmluve, ktorá je regulovaná osobitnou právnou úpravou (zákon č. 634/1992 Z.z. a ustanoveniami Občianskeho zákonníka). Ide o vzťah medzi obchodníkom a spotrebiteľom, ktorý prijíma úver na spotrebu. Teda ide o typický občianskoprávny vzťah. Úverovanie spotrebiteľov patrí medzi najfrekvencovanejšie občianskoprávne vzťahy. Treba pripomenúť, že ide o formulárovú zmluvu, ktorej preformulované zmluvné podmienky spotrebiteľ nemal možnosť ovplyvniť. Ak dodávateľ preformuluje v spotrebiteľskej zmluve klauzuly, ktoré sú v rozpore s ustanovením § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, resp. ich nedá do súladu s § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, v zmysle § 879f ods. 3, 4 Občianskeho zákonníka, tak sa dostáva do rozporu so zákonom a takéto klauzuly sú neplatné (§ 39 Občianskeho zákonníka). O takýto rozpor ide aj vtedy ak by sa postavenie spotrebiteľa zo spotrebiteľskej zmluvy použitím inštitútu práva podľa Obchodného zákonníka s odkazom na § 261 ods. 3 Obchodného zákonníka zhoršilo napriek tomu, že Občiansky zákonník upravuje pre spotrebiteľa rovnaký inštitút priaznivejšie. Nakoľko navrhovateľ nie je

-4 -

4C/38/2014

subjektom ktorý predmetný úver poskytol, postúpenie pohľadávky bankou na navrhovateľa sa musí okrem § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka riadiť aj ustanovením § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách podľa ktorého ak aj napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so plnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta.

Z gramatického a logického výkladu tohto ustanovenia jasne vyplýva, že banka je oprávnená písomnou zmluvou postúpiť zodpovedajúcu časť pohľadávky jej klienta, ktorý je s platením v omeškaní nepretržite viac ako 90 kalendárnych dní alebo ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke presiahol dobu 1 rok. Zámer zákonodarcu umožniť postúpiť len pohľadávku ktorej splatnosť už nastala je obsiahnutý v dôvodovej správe k zákonu o bankách kde

sa v osobitnej časti k § 92 uvádza v odseku 7 sa upravuje možnosť použiť inštitút postúpenia svojej pohľadávky zodpovedajúcej nesplácanému dlh, a to aj osobe ktorá nie je bankou (poznámka pôvodný odsek 7 sa stal odsekom 8 po novelizácii zákonom 552/2008 Z.z.). Ukončením úverového vzťahu formou vyhlásenia mimoriadnej splatnosti sa všetky splátky, ktorých splatnosť ešte nenastala, práve týmto úkonom stavajú splatnými a až v tom momente môže banka postúpiť celú svoju pohľadávku na subjekt ktorý bankou nie je. Inak povedané banka nemôže postúpiť nebanke živý úver len pohľadávky z ukončeného úveru a zo živého úveru môže postúpiť len splatné splátky. Ustanovenie § 3 ods. 2 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách jasne hovorí, že bez bankového povolenia nemôže nikto poskytovať úvery a pôžičky v rámci predmetu svojho podnikania alebo predmetu inej svojej činnosti, z návratných peňažných prostriedkov získaných od iných osôb na základe verejnej výzvy, ak osobitný predpis neustanovuje inak. V zmysle § 9 ods. 1 zákona o bankách bankové povolenie sa udeľuje na dobu neurčitú a nie je prevoditeľné na inú osobu ani neprechádza na právneho nástupcu. Podľa § 2 ods. 2 písm. b/ zákona o bankách banka je právnická osoba so sídlom na území Slovenskej republiky založená ako akciová spoločnosť, ktorá poskytuje úvery a ktorá má na výkon činnosti podľa písm. a, b, udelené bankové povolenie. Iná právna forma banky sa zakazuje. Podľa § 7 ods. 1 zákona o bankách o udelení bankového povolenia rozhoduje Národná banka Slovenska. O udelení bankového povolenia pre banku podľa osobitného predpisu a o udelení bankového povolenia na vykonávanie hypotekárnych obchodov rozhoduje Národná banka Slovenska po prerokovaní s Ministerstvom financií Slovenskej republiky (ďalej len ministerstvo). Žiadosť o udelenie bankového povolenia sa predkladá Národnej banke Slovenska. Národná banka Slovenska navrhovateľovi nevydala bankové povolenie, a ten nie je oprávnený ani na poskytovanie spotrebiteľských úverov v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch nakoľko nie je zapísaný v registri veriteľov, ktorý v zmysle § 20 odst. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch vedie Národná banka Slovenska na svojom webovom sídle. Z uvedeného dôvodu navrhovateľ nie je oprávnený začať vykonávať činnosti ktorá spočíva v poskytovaní spotrebiteľských úveroch nakoľko absentuje náležitosť jeho zápisu do registra veriteľov (v zmysle § 20 ods. 9 zákona o spotrebiteľských úveroch). V zmysle § 20 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch Národná banka Slovenska vedie register veriteľov poskytujúcich spotrebiteľské úvery (ďalej len register veriteľov). Do registra veriteľov Národná banka Slovenska zapíše veriteľa na základe jeho návrhu na zápis do registra veriteľov po splnení podmienok podľa tohto zákona ak odsek 8 neustanovuje inak. Podľa § 20 ods. 9 zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľ je oprávnený začať vykonávať činnosť, ktorá spočíva v poskytovaní spotrebiteľských úverov odo dňa zápisu do registra veriteľov. Vo veci je dôvodný názor vedľajšieho účastníka, že odporuje zákonu pokiaľ banka ktorá poskytla úver, tento postúpi na subjekt ktorý nie je bankou ani poskytovateľom úverov napriek tomu, že ešte nenastala splatnosť celej pohľadávky. Podľa § 53 ods. 4 písm. b/ Občianskeho zákonníka za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré dovoľujú dodávateľovi previesť práva a povinnosti zo zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa, ak by prevodom došlo k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa. Aj napriek tomu, že v prípade navrhovateľa ide o nadnárodnú inkasnú spoločnosť jej aktivity nepodliehajú povoleniam Národnej banky Slovenska, preto je na mieste obava o zhoršení zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa. Na základe uvedených skutočností vyplýva jednoznačný záver, že navrhovateľ nedisponuje dostatočnou

-5 -

4C/38/2014

aktívnou vecnou legitímáciou v predmetnom konaní nakoľko zmluva o postúpení pohľadávky zo dňa 24.3.2011 je neplatná keďže na navrhovateľa nemohla byť zo strany postupcu postúpená pohľadávka pozostávajúca z čiastkových nárokov ktorých splatnosť ešte nenastala nakoľko navrhovateľ nie je držiteľom bankového povolenia na poskytovanie bankových úverov, teda ani na ich správu, ktorá je súčasťou bankovej činnosti poskytovania úverov a na ktorú je podľa § 7 ods. 1 zákona o bankách potrebné bankové povolenie a zároveň neboli naplnené ani uvedené zákonné predpoklady § 92 ods. 8 zákona o bankách na postúpenie pohľadávky z banky na navrhovateľa (postupníka). Okrem toho podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách postupca môže postúpiť pohľadávku iba po predchádzajúcej písomnej výzve dlžníka čo taktiež zo strany navrhovateľa preukázané nebolo. Odo dňa predčasného ukončenia úverovej zmluvy nepatrí veriteľovi riadny úrok dohodnutý v zmluve popri úroku z omeškania, a preto je potrebné vychádzať z hodnoty jednej mesačnej splátky po postúpení úveru vo výške 2 083,33 eura (výška poskytnutého úveru 250000: 120 mesačných splátok = 2 083,33). Vzhľadom na vyššie uvedené vedľajší účastník vzniesol námietku aktívnej vecnej legitímácie navrhovateľa. Návrh navrhol zamietnuť, uplatnil trovy konania.

Odporcovia v 1. a 3.rade ako priemerní spotrebiteľia sa k návrhu nevyjadrili.

Odporkyňa v 2.rade pripojila sa k vyjadreniu vedľajšieho účastníka.

Vedľajší účastník návrh navrhol zamietnuť z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie, zotrval na svojich vyjadreniach, uplatnil trovy konania.

Zistený stav súd právne uzatvára:

Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom (§ 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka).

Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné (§ 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka).

Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka).

Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka).

Ak je spotrebiteľská zmluva vyhotovená písomne, predmet a cena nesmú byť uvedené menším písmom ako iná časť takejto zmluvy s výnimkou názvu zmluvy a označení jej častí. Zmluva uzatvorená v rozpore s týmto ustanovením je neplatná (§ 53c Občianskeho zákonníka).

Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie (§ 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka).

Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom (§ 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka).

Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a

-6 -

4C/38/2014

primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané (§ 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka).

Podľa § 53 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah (§ 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka)

Podľa § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku.

Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné (§ 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka).

Ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa (§ 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka).

Výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrým mravmi. (§ 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka).

Okrem toho súd prihliadol na aktívnu vecnú legitimáciu na strane navrhovateľa, toto doplňuje - bez bankového povolenia nemôže nikto poskytovať úvery a pôžičky v rámci predmetu svojho podnikania alebo predmetu inej svojej činnosti, z návratných peňažných prostriedkov získaných od iných osôb na základe verejnej výzvy, ak osobitný predpis neustanovuje inak. (§ 3 ods. 2 zákona číslo 483/2001 Z. z. z 5. októbra 2001, o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta.

Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky

-7 -

4C/38/2014

a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom (§ 92 ods. 8 zákona číslo 483/2001 Z.z. z 5. októbra 2001, o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Súd s prihliadnutím na obsah spisu, listinné dôkazy rozhodol spôsobom uvedeným vo výroku tohto rozsudku. Návrhu nevyhovelo aj napriek tomu, že v konaní bolo preukázané, že medzi právnym predchodcom navrhovateľa Slovenskou sporiteľňou, a.s. a odporcami (ďalej len odporca) bola dňa 26.8.2004 uzatvorená zmluva o splátkovom úvere č. 0451597045 na základe ktorej bol poskytnutý úver vo výške 250 000 Sk/8298,48 eura. Splatnosť prvej splátky bola dohodnutá na deň 20.9.2004 a konečná splatnosť úveru bola dohodnutá na deň 20.8.2014. Predmetnú zmluvu je potrebné vyhodnotiť ako zmluvu spotrebiteľskú, ktorú je potrebné posudzovať podľa ustanovení Občianskeho zákonníka ako aj predpisu špeciálnej úpravy, najmä zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách v znení zmien a doplnkov. Dňa 24.3.2011 bola podpísaná zmluva o postúpení pohľadávok č. 0568/2011/CE medzi Slovenskou sporiteľňou a.s. a EOS KSI Slovensko, s.r.o., ako navrhovateľom v tomto konaní. Podľa prílohy č. 1 k uvedenej zmluve vyplýva, U. F. a P. F., žalovaní sú v omeškaní 1281 dní. To zároveň nasvedčuje tomu, že záväzkový vzťah, ktorý je predmetom tohto konania vznikol z bankového úveru regulovaného špeciálnou právnou úpravou zákonom o bankách. Pričom banka je štátom autorizovaná inštitúcia, ktorej činnosť v zmysle § 2 ods. 3 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách podlieha bankovému povoleniu na činnosť bank, zároveň podlieha dohľadu Národnej banky Slovenska. Bez bankového povolenia nemôže nikto vykonávať bankovú činnosť. Navrhovateľ v konaní nepreukázal, aby disponoval takýmto povolením na základe ktorého by mohol vykonávať správu nezosplatnených úverov poskytovaných fyzickým osobám bankami teda bankovou činnosťou. V danom prípade je potrebné posúdiť aj zmluvu o postúpení pohľadávky vyplývajúcej z bankovej činnosti

právneho predchodcu navrhovateľa. Z ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách je možné vyvodiť, že spôsobilým predmetom postúpenia pohľadávky zo strany banky môže byť len pohľadávka alebo časť pohľadávky, ktoré sú už splatné teda banka má oprávnenie postúpiť časť peňažného záväzku, s ktorým je dlžník aktuálne po stanovenú dobu napriek písomnej výzve banky v omeškaní. Teda pohľadávka zodpovedajúca takému peňažnému záväzku je nesplácaný určitú dobu dlh. Bolo by pritom v rozpore s účelom zákona o bankách a viedlo by k neúnosnému právnemu stavu, ak by banky postupovali živý úver na akýkoľvek subjekt, ktorého činnosť nespadá v zmysle zákona o bankách pod dohľad NBS. V takom prípade by sa spotrebiteľia vstupujúci do zmluvného vzťahu s bankou ocitli v zmluvnom vzťahu s iným nebankovým subjektom. V tomto súd sa stotožnil s vyjadrením vedľajšieho účastníka, odporcov podľa ktorého - banka nemôže postúpiť nebanke živý úver, len pohľadávky z ukončeného úveru a zo živého úveru môže postúpiť len splatné splátky. Uvedené by bolo v rozpore s požiadavkou náležitej odbornej starostlivosti, ktorá je od dodávateľa v súlade so smernicou o nekalých obchodných praktikách. Banka má nepochybne právo postúpiť aj pohľadávku z celého úverového vzťahu. Pre takýto postup banky je nevyhnutné, aby pristúpila v súlade so zákonom a obchodnými podmienkami k vyhláseniu predčasnej mimoriadnej splatnosti celého úveru, čo je jej výlučným oprávnením, ktoré môže banka realizovať pred postúpením pohľadávky. Podľa zistenia pôvodný veriteľ (Slovenská sporiteľňa, a.s.) z jej strany nedošlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti k odstúpeniu, ani k výpovedi úveru, pretože takýto listinný dôkaz nebol súdu preukázaný pričom je súdu známe, že titulom zmluvy o postúpení pohľadávok sa postupuje celá dokumentácia z úveru/pohľadávky. Pohľadávka zo zmluvy o splátkovom úvere č. 0451597045 bola dňa 24.3.2011 postúpená spoločnosti EOS KSI Slovensko, a.s. V konaní bolo preukázané, že navrhovateľ podaním z 20.4.2011 označeným ako výzva k úhrade a oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 20.4.2011 a zároveň vyzval odporcov na splnenie povinnosti do 4.5.2011. Navrhovateľ však takéto oprávnenie nemá, teda vzťah medzi predchodcom navrhovateľa a odporcami nebol ukončený. Preto tvrdenie navrhovateľa (výzva k úhrade z 20.4.2011, že vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 20.4.2011 nemá žiadnu právnu váhu. Na takýto právny úkon totiž navrhovateľ nemá oprávnenie, nakoľko toto tvorí podmienky postúpenia teda, spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách č. 483/2001 Z.z. môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktoré sú už splatnými (splatné splátky), a to za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy potom, čo bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych

-8 -

4C/38/2014

dni v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky, tieto musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky. Súd dopĺňa, že subjekt ktorý nesmie poskytovať úvery ich predsa nemôže vo vlastnej réžii ani spravovať. Môže si ho vo vlastnom mene vymáhať, ale to predpokladá dovŕšenie splatnosti pohľadávky má reálne opodstatnenie.

Podľa § 53 ods. 4 písm. b/ Občianskeho zákonníka za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré dovoľujú dodávateľovi previesť práva a povinnosti zo zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa, ak by prevodom došlo k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa. Aj napriek tomu, že v prípade navrhovateľa ide o nadnárodnú inkasnú spoločnosť jej aktivity nepodliehajú povoleniam Národnej banky Slovenska, preto je na mieste obava o zhoršení zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa. Na základe uvedených skutočností vyplýva jednoznačný záver, že navrhovateľ nedisponuje dostatočnou aktívnou vecnou legitimáciou v predmetnom konaní nakoľko zmluva o postúpení pohľadávky zo dňa 24.3.2011 je neplatná keďže na navrhovateľa nemohla byť zo strany postupcu postúpená pohľadávka pozostávajúca z čiastkových nárokov ktorých splatnosť ešte nenastala nakoľko navrhovateľ nie je držiteľom bankového povolenia na poskytovanie bankových úverov, teda ani na ich správu, ktorá je súčasťou bankovej činnosti poskytovania úverov a na ktorú je podľa § 7 ods. 1 zákona o bankách potrebné bankové povolenie a zároveň neboli naplnené ani uvedené zákonné predpoklady § 92 ods. 8 zákona o bankách na postúpenie pohľadávky z banky na navrhovateľa (postupníka). Okrem toho podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách postupca môže postúpiť pohľadávku iba po predchádzajúcej písomnej výzve dlžníka čo taktiež zo strany navrhovateľa preukázané nebolo. Nie je známa taktiež skutočnosť či táto výzva vôbec bola dlžníkovi doručená a ani spôsob a čas jej doručenia. Ak tieto skutočnosti absentujú, taktiež ide o neplatné postúpenie pohľadávky. Je nutné poznamenať, že táto písomná výzva ako podmienka platného postúpenia pohľadávky sa musí dostať do dispozičnej sféry dlžníka (rozsudok Okresného súdu Prešov z 19.1.2015 sp.zn. 9C 150/2014 súd má zato, že výzva, ktorá je uvedená v § 92 ods. 8 zákona o bankách vo vete prvej nie je právnym úkonom. Znamená to toľko, že platnosti alebo

neplatnosti výzvy sa nemožno domáhať v konaní pred súdom. Ide o tzv. fakticky úkon, ktorý je však nevyhnutnou podmienkou možnosti ďalšieho právneho úkonu a to postúpenia pohľadávky zo strany banky. V prípade ak tento fakticky úkon vykonaný nebol, neplatným bude následný právny úkon. Podľa § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka - prejav vôle pôsobí voči neprítomnej osobe od okamihu keď jej dôjde. Analogicky uvedené ustanovenie treba využiť aj pri doručovaní faktického úkonu banky, pre ktorý je stanovená písomná forma a ktorý môže mať právnu relevanciu pre posúdenie následnej platnosti alebo neplatnosti postúpenia pohľadávky bankou iba v prípade, ak sa dostane do dispozičnej sféry dlžníka, ktorému bol zasielaný. V danom prípade preukázanie doručenia písomnosti z ktorej navrhovateľ odvodzuje pre seba priaznivé účinky je práve na tomto navrhovateľovi. Navrhovateľ však nepreukázal žeby sa takáto listina do dispozičnej sféry dlžníka dostala bez ohľadu nato či sa s touto výzvou oboznámil alebo nie a preto súd musí vychádzať z toho, že nebola splnená podmienka nevyhnutá pre platnosť postúpenia pohľadávky bankou. Z rozsudku Krajského súdu v Prešove z 11.3.2015 sp. zn 4Co 145/2014 - oboznámením sa s obsahom spisu, výsledkami vykonaného dokazovania, zisteným skutkovým stavom, ako aj právnym posúdením veci odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav veci ako aj správne právne vec posúdil. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením uvedeným súdom prvého stupňa. K odvolaniu žalobcu uvádza, že namietané nesprávne skutkové zistenia vrátane nesprávneho právneho posúdenia nebolo opodstatnené. Súd prvého stupňa žalobu zamietol z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, ktorý v konaní ako účastník sporového konania nepreukázal svoje tvrdenie o doručení písomnej výzvy banky žalovaným v zmysle ustanovenia § 92 ods.8 zákona o bankách. Odvolací súd súhlasí s názorom právneho zástupcu vedľajšieho účastníka na strane žalovaných, že nepreukázaním tejto rozhodnej skutočnosti nemohlo dôjsť k postúpeniu pohľadávky a ani nemohlo dôjsť k naplneniu ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách. Navyše právny predchodca navrhovateľa nevyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru na ktorú skutočnosť súd prvého stupňa správne poukázal. Namietaná arbitrárnosť resp. neprekúmateľnosť napadnutého rozhodnutia taktiež nebol opodstatnená, lebo odôvodnenie rozhodnutia je jasné, zrozumiteľné a spĺňa náležitosti vyplývajúce z ustanovenia § 157 ods. 2 O.s.p. Predmetom postúpenia pohľadávky zo strany banky na

-9 -

4C/38/2014

tretiu osobu môže byť len pohľadávka alebo časť pohľadávky ktoré sa stali splatnými. Žalobca v konaní nepreukázal existenciu písomnej výzvy banky klientovi - žalovaným na splnenie peňažného záväzku, s ktorým boli žalovaní nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní a preto dôvodom na zamietnutie žaloby bol nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu. Vecná legitímácia je stav vyplývajúci z hmotného práva. Táto otázka posúdenia zákonných podmienok pre postúpenie pohľadávky z bankového úveru na iný subjekt bez bankového oprávnenia nie je otázkou, ktorá by bola odlišným spôsobom riešená v rozhodnutiach súdov. Zákonné podmienky pre postúpenie pohľadávky splatnej za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách sú zákonnými predpokladmi pre platné postúpenie pohľadávky banky. Musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky. Z dôvodu, že tieto skutočnosti v predmetnej veci preukázané neboli, správne súd prvého stupňa dospel k záveru, že žalobca nemá aktívnu legitímáciu na podanie žaloby, ani oprávnenie vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru lebo nie je oprávnený na vykonávanie bankovej činnosti. Z dôvodu toho odvolací súd nepripustil dovolanie v tejto veci, lebo zákonné podmienky na jeho pripustenie vyplývajúce z ustanovenia § 238 ods. 3 O.s.p. splnené neboli. Ďalej rozsudok Krajského súdu Prešov z 24.2.2015 sp. zn. 19Co 177/2014 - z vykonaného dokazovania vyplýva, že medzi právnym predchodcom žalobcu Slovenskou sporiteľňou, a.s. a žalovaným bola dňa 4.2.2008 uzavretá zmluva o splátkovom úvere č. 0493394895 na základe ktorej im bol poskytnutý úver vo výške 150 tis. Sk čo je 4 979,08 eura. Splatnosť prvej splátky istiny bola dohodnutá na deň 20.3.2008 a konečná splatnosť úveru bola dohodnutá na deň 20.1.2018. Bez pochybnosti je potrebné uvedenú zmluvu vyhodnotiť ako zmluvu spotrebiteľskú, ktorú je potrebné posudzovať podľa ustanovení Občianskeho zákonníka ako aj predpisu špeciálnej úpravy najmä zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách v znení zmien a doplnkov. Dňa 28.9.2011 bola podpísaná zmluva o postúpení pohľadávok č. 1285/2011/CE medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s. a KSI Slovensko, s.r.o. t.j. žalobcom v tomto konaní. Z prílohy k uvedenej zmluve vyplýva, že žalovaní sú v omeškaní 1194 dni, z uvedeného teda možno vyvodiť záver, že záväzkový vzťah ktorý je predmetom tohto konania vznikol z bankového úveru regulovaného špeciálnou právnou úpravou zákonom o bankách. Pričom banka je štátom autorizovaná inštitúcia ktorej činnosť v zmysle § 2 ods. 3 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách podlieha bankovému povoleniu na činnosti bank, zároveň podlieha dohľadu Národnej banky Slovenska. Bez bankového povolenia nemôže nikto vykonávať bankovú činnosť. Žalobca v konaní nepreukázal aby disponoval takýmto povolením na základe ktorého by mohol vykonávať správu nezosplatnených úverov poskytovaných fyzickým osobám

bankami teda bankovou činnosťou. V uvedenom kontexte je potrebné vyhodnotiť aj zmluvu o postúpení pohľadávky vyplývajúcej z bankovej činnosti právneho predchodcu žalobcu. Z ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách je možné vyvodiť že spôsobilým predmetom postúpenia pohľadávky zo strany banky môže byť len pohľadávka alebo časť pohľadávky, ktoré sú už splatné. Teda banka má oprávnenie postúpiť časť peňažného záväzku s ktorým je dlžník aktuálne po stanovenú dobu napriek písomnej výzve banky v omeškaní teda pohľadávka zodpovedajúca takémuto peňažnému záväzku je nesplácaný určitú dobu dlh, bolo by pritom v rozpore s účelom zákona o bankách a viedlo by k neúnosnému právnemu stavu, ak by banky postupovali živý úver na akýkoľvek subjekt ktorého činnosť nespadá v zmysle zákona o bankách pod dohľad Národnej banky Slovenska. V takomto prípade by sa spotrebiteľia vstupujúci do zmluvného vzťahu s bankou ocitli v zmluvnom vzťahu s iným nebankovým subjektom. Uvedené by bolo v rozpore s požiadavkou náležitej odbornej starostlivosti, ktorá je od dodávateľa v súlade so smernicou o nekalých odborných praktikách. Banka má nepochybne právo postúpiť aj pohľadávku z celého úverového vzťahu. Pre takýto postup banky je nevyhnutné, aby pristúpila v súlade so zákonom a obchodnými podmienkami k vyhláseniu predčasnej mimoriadnej splatnosti celého úveru, čo je jej výlučným oprávnením, ktoré môže banka realizovať pred postúpením pohľadávky. Žalobca však takéto oprávnenie podľa názoru odvolacieho súdu nemá. Preto tvrdenie žalobcu, že vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru dňa 13.11.2011 nemá žiadnu právnu váhu. Na takýto právny úkon žalobca nemá oprávnenie. Nebolo preto možné premičanie počítat' od uvedeného dňa tak, ako to namieta v odvolaní žalobca. Odvolací súd ešte uvádza, že spôsobilým predmetom podstúpenia v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách môže byť iba pohľadávka alebo jej časť ktoré sú už splatnými (dospelé splátky) a to za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy potom, čo bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre

-10 -

4C/38/2014

platné postúpenie pohľadávky banky. Musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky. Z uvedeného odvolací súd odôvodnil aj pochybnú aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu. Odvolací súd tiež uvádza, že z prílohy č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok č. 1285/2011/CS zo dňa 28.9.2011 vyplýva, že omeškanie žalovaných trvalo k uvedenému dňu 1195 dní čo je 3,27 roka, za toto obdobie ak právny predchodca žalobcu by iba predpisoval splátky, poplatky a úroky takýto postup by nebol postupom a konaním s náležitou odbornou starostlivosťou banky. Okrem vyššie uvedeného vedľajší účastník poukázal na ďalšie rozhodnutia Krajského súdu Prešov 6Co/119/2013 z 29.5.2014, rozsudok Okresného súdu Prešov zo 7.5.2014, 8C 156/2012, rozsudok Okresného súdu Prešov z 19.1.2015 9C 150/2014, Okresného súdu Prešov zo 7.7.2014 17C 70/2014, Okresného súdu Prešov zo 16.2.2015 28C 139/2014, Okresného súdu Poprad z 23.9.2014 21C 157/2013 a iné.

Prvostupňový súd ďalej doplňuje, že poplatok za poskytnutie úveru predstavuje neprijateľné zmluvné podmienky. Ak banka od spotrebiteľa požaduje poplatok za spracovanie pri poskytovaní spotrebiteľského úveru, poškodzuje tým spotrebiteľa a vystavuje ho neprijateľnému spotrebiteľskému úveru, poškodzuje tým spotrebiteľa a vystavuje ho neprijateľnému vedľajšiemu dojednaniu o cene. Taktiež poplatok za vedenie účtu nemá povahu odplaty za konkrétnu zmluvnú službu poskytovanú bankou, a preto nepredstavuje dojednanie týkajúce sa ceny. Vedenie úverového účtu nepredstavuje samostatnú odplacnú službu banky klientovi, práve naopak slúži výhradne záujmom banky.

Po vykonaní dokazovaní súd dospel k záveru, že návrh je potrebné zamietnuť pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie. Vecná legitímácia predstavuje hmotnoprávny vzťah účastníka konania k prejednávanej veci a má ju iba ten, kto je subjektom hmotnoprávneho vzťahu, o ktorom sa v konaní rozhoduje. Účastník konania, ktorý je nositeľom subjektívneho práva z hmotnoprávneho vzťahu, má aktívnu legitímáciu. Vecná legitímácia sa na začiatku pojednávania tvrdí. Súd návrhu vyhovie iba vtedy, ak navrhovateľ preukáže, že má subjektívne právo na plnenie od odporcu uplatnené v konaní. Opak toho tvorí nedostatok aktívnej legitímácie, v takom prípade návrhu nevyhoví. V predmetnej veci súd dospel k názoru, že postúpenie pohľadávky bolo neplatné (neboli dodržané zákonné podmienky - predpoklady postúpenia) a práve tento nedostatok aktívnej vecnej legitímácie navrhovateľa má vecný dopad na stav, že súd návrhu nevyhovel, spôsobom ako je vyššie uvedené.

Preto na základe toho bolo potrebné rozhodnúť ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p., podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti

účastníkov, ktorý vo veci úspech nemal. O náhrade trov konania účastníka sa však rozhoduje len na návrh v zmysle § 151 ods. 1 O. s. p., nakoľko navrhovateľ nebol v konaní úspešný súd tomu trovy nepriznal, odporca v 1., 2. a 3. rade trovy konania nežiadal. Naopak súd podľa toho istého ustanovenia priznal náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Igora Šafranka, advokáta Advokátskej kancelárie so sídlom vo Svidníku, ul. Sov. hrdinov 163/66, pretože tento vstúpil do konania na ochranu občana spotrebiteľa (odporcov), ktorý podal právnu argumentáciu vo veci samej, návrh navrhol zamietnuť. Trovy právneho zastúpenia súd priznal z hodnoty 5 986,98 eura, čo predstavuje za jeden úkon právnej služby odmenu 210,78 eura a príslušný paušál, za polovičný úkon podľa § 13a ods. 2/AT odmenu 105,39 eura, pri vykonaných úkonoch: prevzatie a príprava zastúpenia, vrátane prvej porady s klientom (§13a ods. 1, písm. a/ citovanej vyhlášky) - 210,78 eura, paušál 8,04 eura, vyjadrenie z 21.1.2015 (§ 13a ods. 1, písm. c/AT) -210,78 eura, paušál 8,39 eura, zast. pri pojednávaní 31.3.2015 (§ 13a ods. 1 písm.d/AT) - 210,78 eura, paušál 8,39 eura, vyjadrenie z 28.4.2015 k odvolaniu navrhovateľa (§13a ods. 2 písm. b/AT) - 105,39 eura, paušál 8,39 eura, zast. pri pojednávaní 1.3.2016 (§ 13a ods. 1 písm. d/AT) - 210,78 eura, paušál 8,58 eura. Odmena spolu bez DPH - 990,30 eura, DPH 20 % - 198,06 eura, odmena advokáta spolu s DPH - 1 188,36 eura.

Podľa osvedčenia o registrácii pre daň z pridanej hodnoty zdaniteľnou osobou je JUDr. Igor Šafranko, identifikačné číslo pre daň SK:1031237812, platiteľom dane od 1. marca 2005, vydal
-11 - 4C/38/2014

Daňový úrad Prešov 1. Náhradu trov konania navrhovateľ je povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka JUDr. Igora Šafranka, VÚB Prešov, číslo účtu: SK:72 0200 0000 0000 4294 9572, BIC: SUBASKBX, VS 16711611 spôsobom ako je uvedené vo výroku rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní odo dňa doručenia písomného vyhotovenia rozsudku, prostredníctvom Okresného súdu Svidník, Sovietskych hrdinov 200/35, 089 01 Svidník na Krajský súd Prešov a to písomne v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáhať.

Odvolanie je potrebné predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde, a aby každý účastník dostal jeden rovnopis odvolania. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Podľa § 205 ods.2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 221 ods. 1 súd rozhodnutie zruší, len ak:

sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

- a) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- b) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- c) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

d) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
e) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
f) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,

g) súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav,

i) sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali,

h) bol odvolacím súdom schválený zmier.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie,

-12 -

4C/38/2014

oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.